

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

39. Episcopo invocante contra exemptos brachium sæculare an sit si
exempti dicant se appellasse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

¶ Quinta, liberti Ecclesiarum gaudent privilegio Ecclesiæ glo. d. ca. indicatum & l. cap. Ecclesiarum servos.

¶ Sexta, coloni qui convenientur coram laico, ratione terum quas ab Ecclesia tenent, retrahere possunt per inhibitoriales causam ad judicem Ecclesiæ Spec. d. n. 27. de quo articulo distincte videri poterit Cacheranus ped. dec. 32. DD. cap. si clericorum de foro compet.

¶ Septima, Mercenarij exemptorum non sunt exempli glo. cap. pen. de privil. & in Clem. i. de relig. & ven. sancti tas. l. serm. viii. n. 1. C. de testa militari.

Quid si religiosi exempti sint à tolone decimatum, an eorum partitio coloni vel centiales exempti censentur? Quidam id decidendum asteunt ex verbis privilegii, scilicet an eximatas terras à decimis, an vero personas religiosorum; prius specie exemptos censeri posteriori minime glo. Clem. i. verb ex ostendens ubi Card. q. 29. de decimis Abb. cap. ex parte 1. eod. rit. Soc. conf. 268 sed conf. 311. At vero alii indiscernimant contra censuerunt Remigius Gauni in suo tract. an Ecclesia vel clerici sint exempti ab exacti laicorum fol. 233. glo. Imola. Card. & DD. Clem. presenti de censib. Rifa de peste 1. parte 3. partu qu. 15. v. Paris. d. conf. 25. Nicolaus festivus tract. de estimo & collectu fol. 97. num. 43 & seq. Abb. cap. veniens col. 2. vers. nota hoc ultimum de transact.

QUAESTIO XXXIX.

Episcopo Invocante contra exemptos brachium sacerdotale, an parandum sit, si exempti dicant se appellasse

SUMMARIUM.

1. Ancharani hac est quæstio.
2. Exempti an obedire debeant Episcopo

invocanti eorum auxilium.

¶ Quæstio hæc proponitur ab Ancharano in Reg. ea que quæst. 10. col. 21. de reg. int. n. 6. Cui respondit negative, hac ratione quod sacerdotalis index patere non debat in iusto præcepto ordinarij cap. 1. de offic. ord. vide latius supra lib. 2. q. 44. attenda præcipue appellatione, quæ ligat manus Episcopi, qua de te sacerdotalis cuius brachium invocatur cognoscere potest, ne præmatura sua executione exemptis injuriam inferre, quod ipsum in ipsissima hac exemptionum speciale docet Abbas cap. 1 n. 12. ver. 1 & per hoc & n. 13. cum Apost. de offic. ord. vide latius infra quæst. 82.

¶ Quid autem est contra, an exempti teneantur obedire Episcopo eorum auxilium invocantibus tradit Alciatus resoluti negative arg. Clem. pastorali ubi Card. Imola, Bal-

Baldus & DD. de Re iudic. Alciat. cap. pernicioſam num. 126. de officio ord. Poterit tamen (inquit alciat) id. num. 26. Episcopus supplicate Papæ, ut eos compellat qui hoc facere tenebitur arg. cap. fin. de except. in 6. ubi DD.

QUÆSTIO XL.

Exemptus ab Episcopo excommunicatus, an à iudice appellationis possit petere ad cautelam absolutionem.

SUMMARIUM.

1. Exemptus petens absolutionem debet ante fidem facere de absolutione.
2. Absolutio ad cautelam quid sit.
3. A quibus censuris concedi possit.
4. Quando concedi possit.
5. Quare concedatur.
6. Concedi non potest nisi vocata parte.
7. Quia absolvere possit.
8. Delegatus an absolvere possit.
9. Pars aut iudex an impetrare possit absolutionem.
10. Absolutio ad cautelam non presumitur.
11. Petens absolutionem ad cautelam non presupponit excommunicationem.
12. Confessarij an absolvant ad cautelam.

Potest, idque vel per viam revocationis attentatorum, vel per modum absolutonis, antea tamen debet non plene, sed aliquatenus de exemptione fidem facere, idq; quia jus commune resistit exemptionibus, quibus facile ordinatio illudetur potestate, ac ne per figmenta exemptionum dolis & impunitatis via aperiatur. Innoc. cap. solet de sent. excom. in 6. Rota decis. 2; 4. in novi & decis. 308. licet Io. Andr. in d. cap. solet variavit Rot. decis. 116 in antiquis Milis in report. verb. excommunicatus se petat. Ioh. ca. Apostolice n. 10. vers. & subdit de sent. excom. Rot. dec. 6. de sent. excom. in novi & dec. 7. eod. tit. in antiquis de qua absolutione ad cautelam videatur exactissime & latissime Gregorius Sayrus Benedictinus in Thelauro Theologiae moralis par. 1. lib. 2. cap. 17 n. 8. in qua materia paucis formabo quædam conclusiones quæ summatum omnem illum substantiam complecentur.

Prima conclusio, absolutio ad cautelam est ab Ecclesiastica censura conditionalis absolutio, concessa ratione periculi cum de valore censuræ dubitatur, 10. Andr. in cap. solet ubi DD. de sent. excom. in 6. Hugolin. de Censurâ Ecclesia tab. 3. cap. 22. §. 1. n. 4.

Seconda absolutio ad cautelam concedi potest ab omnibus censuris excommunicationis suspensionis & interdicti excepto interdicto generali loci Anch. d. ca. solet. num. 5. Gemin. ibid. in §. in secunda num. 11. Franc. ibidem vers. 4. Stephan. Costa in rep. num. 49 & ibidem cap. presenti de sent. excommunic. in 6. ubi DD. glo. in verb. generali